

Gastvrije geraniums

Tekst:
Liesbeth ten Hallers

U kent natuurlijk de balkonbak- en bloempotgeraniums, de zogenaamde *Pelargonium*, misschien voor agaatvlinder of een zwerver als het geraniumblauwtje interessant als waardplant, maar dit artikel gaat over het veelzijdige geslacht *Geranium* uit dezelfde familie. Het is aan de typisch gevormde zaaddozen, dat deze plantenfamilie zijn Nederlandse naam ontleent: ooievaarsbekfamilie. Een populaire plantengroep, want voor bijna elke tuinplek is wel een geschikte geranium te vinden. Minder bekend is welke geraniums de nectarzoekende vlinders ten dienste staan.

Voor zonnige plekjes

Geranium endressii, inheems in Baskenland, is de oorsprong van wat tegenwoordig onder de *oxonianum*-types geschaard wordt. Er is een enorm aanbod van allerlei kruisingen. De tweede bloeiperiode maakt deze groep belangrijk voor de vlindertuin, al moeten diverse, zich sterk uitbreidende hybriden van de vaak zo'n 30 cm hoge plant wel in toom worden gehouden. De bloemkleur in deze groep varieert van zuurtjes- tot zalmroze met lichtgroen, behaard blad. Ik knip de uitgebloeide stengels terug en krijg zelfs op droge zandgrond een lange tweede bloeiperiode. De G.e. "Wargrave Pink" is een bekende, oudere kruising, die niet zo woekert. De bloei is zalmkleurig; een tint, die gemakkelijker is in te passen. *G. oxonianum* "Wageningen" groeit wat compacter.

G. pyrenaicum, bermooievaarsbek, inheems, ook wel Pyrenese ooievaarsbek genoemd, wordt wat hoger, met lichter groen gewas, kleine blaadjes en heel veel zuurstokkleurige bloempjes. Bij terugknippen van de uitgebloeide stengels bloeit deze iets klevrige, overblijvende plant, die met een stevige penwortel verankerd staat,

Liesbeth ten Hallers

Geranium nodosum

Liesbeth ten Hallers

Drie vlinderplanten bij elkaar: *Geranium pyrenaicum*, *Crambe cordifolia* en *Polemonium coeruleum*.

onvermoeibaar door. Het zijn de witjes die bij zowel deze als de vorige soort baat hebben. De plant zaait zich matig uit. Als weefplant kan deze droogtebestendige ooievaarsbek met zijn ijle groeiwijze maandenlang in de zonnige border fungeren. Ik wijs u graag op een inventieve combinatie van tuinkunstenaar Ton ter Linden: gelijktijdige bloei in mei van een massa witte zeekool (*Crambe maritima*) doorweven met wat stippels blauwe jacobsladder (*Polemonium coeruleum*) en felroze bermooievaarsbek, dat is drie maal geur en nectar!

Voor de warme rotstuin

Nog droger kan *G. sanguineum* of bloedooievaarsbek staan. Het is een kalkminder, afkomstig uit diverse gebergten in Europa. Met de 4 cm. grote, fel donkerroze bloemen, die de hele zomer door verschijnen en een fijn ingesneden blaadje op een laagblijvende, compacte plant is dit een ooievaarsbek voor een lichte, goed gedraineerde standplaats.

Voor droge schaduw

Geranium robertianum, robertskruid, een inheemse, heel lage soort, die de witjes lokt als er weinig anders is, werd al eens besproken. (Vlinders februari 2000). Het is een oersterke Zuid-Europese soort en dé oplossing voor probleemplekken, want hij verdraagt schaduw en droogte. De fris ogende, glanzend lichtgroene bladeren zijn op stoffige, licht beschaduwde plekken welkom. Zeker in kleine tuinen is een lange bloeitijd een pré: van juni tot in oktober is er enige blauwviolet bloei te zien, de bloem zelf zo'n 3 cm in doorsnee. Zich gestaag uitbreidend, worden de matjes 20 tot 30 cm. hoog. In de zon zal er natuurlijk eerder van vlinderbezoek sprake zijn. Er bestaat ook een witte variant, *G. nodosum*.

Wie kent er nog andere vlindervriendelijke geraniums? ●